

Heier på begge lag

Av Ashley Stark

(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i Sør-Korea.

Jayne spiste det siste av nudlene sine. Mmmm. Nydelig!

“La oss spille Yut Nori!” sa onkel Ji-Ho.

Det var den tiden av året igjen! Familien hennes feiret *Chuseok*, som er koreansk taksgiving. Denne dagen hadde Jaynes familie samlet seg for å spise mye mat og spille Yut Nori sammen. Yut Nori var Jaynes favorittspill.

Alle satt i en sirkel på gulvet. Jayne så seg rundt. Hvilket lag ønsket hun å være på? Hun satte seg ved siden av onkel Ji-Ho. “Jeg vil være på ditt lag!” sa hun. “Vi kommer til å vinne!”

Onkel Ji-Ho lo. “Ja, med deg på laget har vi en god sjanse!”

Jaynes mor satte spillbrettet midt i sirkelen. Jayne hjalp henne å plassere brikkene. Laget som skulle starte, fikk de fire pinnene.

Jaynes kusine, Ana, startet. Hun kastet pinnene opp i luften. Måten pinnene landet på, viste hvor mange plasser laget kunne flytte på spillbrettet. Alle fire pinnene pekte nedover, noe som betydde at Ana fikk en Yut! Hun fikk dermed flytte lagets brikke fremover fire plasser og fikk et ekstra kast.

Men Ana var ikke på Jaynes lag.

Jayne foldet armene og rynket pannen. “Jeg håpet hun ikke ville få til et godt kast,” hvisket hun til onkel Ji-Ho.

Jayne rynket på nesen. Hun ville ikke at det andre laget skulle vinne!

“Opp med humøret!” sa onkel Ji-Ho. “Spillet har nettopp begynt.” Han ga henne et oppmuntrende smil.

Etter Anas andre kast, var det Jaynes lag sin tur til å kaste pinnene. Men de fikk ikke flyttet brikkene like langt som Anas lag.

For hvert kast jublet og lo familien til Jayne. Jayne så hvordan spillbrikkene beveget seg rundt på brettet. Alle hadde det gøy.

Alle unntatt Jayne. Laget hennes lå fortsatt bak. Endelig var det Jaynes tur. Hun kastet pinnene i luften, men bare én landet med fremsiden ned.

Lagets brikke beveget seg bare én plass fremover.

Jayne foldet armene. “Jeg vil ikke mer!” ropte hun. “Jeg ville at vi skulle vinne.”

Plutselig ble alle stille. Da hun så opp, stirret hele familien på henne. De virket overrasket over at hun var så sint.

Jayne følte seg varm i ansiktet. Hun hadde dårlig samvittighet for at hun ikke var glad på familiens vegne. Hun ble vanligvis ikke så sint. Hun reiste seg for å forlate sirkelen.

Onkel Ji-Ho strakk ut en hånd. “Du må ikke gå,” sa han. “Å vinne betyr ikke alt. Bare prøv å ha det gøy.”

“OK.” Jayne satte seg ned igjen. Hun ønsket å ha det gøy som alle andre. Hun trakk pusten dypt og fulgte med da søskenbarnet Ben kastet pinnene.

“Bra kast, Ben!” sa onkel Ji-Ho. Han hørtes glad ut.

Jayne så på onkel Ji-Ho med store øyne. Han heiet på det andre laget! Kanskje det var derfor han hadde det så gøy.

Da neste runde begynte, bestemte Jayne seg for å heie på alle på *begge* lag. Onkel Ji-Ho hadde rett. Å vinne betydde ikke alt. Jesus kunne hjelpe henne å være glad på vegne av sine familiemedlemmer selv om hun tapte.

Da det var Anas tur igjen, smilte Jayne til henne. “Lykke til! Du klarer dette.”

Fra den andre siden av sirkelen smilte Ana tilbake. Jayne følte seg varm innvendig. Hun hadde det morsommere allerede! ●

“Det er så mye i livet som avhenger av vår innstilling. Måten vi velger å se ting på og reagere på andre, er helt avgjørende.”

President Thomas S. Monson (1927–2018),
“Et rikt liv”, *Liahona*, jan. 2012, 4.